

Tanken växer planlöst

Jag tänkte, ibland för mycket kan jag tänka,
när jag tänker efter, så där i efterhand.

Det var då tanken slog mig
så där lagom, attackerade från alla håll
och pilar av små eftertänksamheter,
tragiska tankar,

försökte ta sig in, in i min tankevrurpa.

Då kämpade jag, slogs för glädjen
att komma loss,

trots att inget annat än en sinnebild
behöll greppet.

Idag, tänker jag...

och de blir bara fler, tankarna.

Kan det vara så att den som fått mycket
oavsett hur, vill ha mer, eller...

Tänker bara, just nu i alla fall,
tillåta mig le

och foga ihop

dröm, tanke och verklighet.

Det som växer nu är vackert,

värt mer än bara ett,

jag tänkte...